

1 Kor 3, 9b-11.16-17

„[...] wy zaś jesteście uprawną rolą Bożą i Bożą budowlą. Według danej mi łaski Bożej, jako roztrotny budowniczy, położyłem fundament, ktoś inny zaś wznosi budynek. Niech każdy jednak baczy na to, jak buduje. Fundamentu bowiem nikt nie może położyć innego, jak ten, który jest położony, a którym jest Jezus Chrystus.

Czyż nie wiecie, żeście świątynią Boga i że Duch Boży mieszka w was? Jeżeli ktoś zniszczy świątynię Boga, tego zniszczy Bóg. Świątynia Boga jest święta, a wy nią jesteście.”

Modlitwa przygotowawcza dalsza: Pamiętaj, aby przygotować się do medytacji wcześniej. Powoli, w skupieniu przeczytaj Słowo. Co Cię pociąga, co odpycha? Jakie emocje się w Tobie pojawiają? Przeczytaj punkta i wybierz, o których z nich chcesz/potrzebujesz porozmawiać z Panem Bogiem.

Modlitwa przygotowawcza zwyczajna: Zaczynij od znaku Krzyża. Uświadom sobie, z Kim będziesz rozmawiał. Proś, aby wszystkie Twoje zamiary, decyzje i czyny były w sposób czysty skierowane ku większej chwale Bożej i służbie Bogu.

Wyobrażenie miejsca: Wyobraź sobie budowę świątyni, która ma być miejscem oddawania chwały Bogu; oczami wyobraźni przejdź przez kolejne etapy wzrastania budowli: położenie fundamentu, wznoszenie ścian, wypełnienie świątyni tym, co może oddawać chwałę Bogu; spróbuj dostrzec wzrok Boga na poszczególnych etapach budowy: czy błogosławi przedsięwzięciu, czy cieszy się, że będzie mógł w niej zamieszkać, działać?

Prośba o owoc medytacji: O rozpalenie pragnienia, by chwalić Boga swoim życiem

1. Słowo Boże mówi, że jesteś uprawną rolą Bożą i Bożą budowlą. Aby ziemia zrodziła owoce, aby powstała piękna, solidna budowla, potrzeba czasu. Czy dostrzegasz, jak Bóg każdego dnia cierpliwie prowadzi Cię, kształtuje, jak troszczy się, abyś wzrastał w łasce. Podziękuj Bogu za konkretne wydarzenia, osoby, wszelkie Jego dary, które sprawiły, że dziś jesteś bliżej Niego niż wiele lat temu, że dziś zrobiłeś kolejny krok na drodze do Nieba. Czy pielęgnujesz w sobie pamięć o tym, co Bóg dla Ciebie uczynił? Czy wciąż jesteś wdzięczny?
2. Spróbuj spojrzeć na drogę wiary swoich bliskich z taką cierpliwością, z jaką na Ciebie patrzy Bóg. Czy dajesz im czas na wzrastanie? A może chcesz widzieć owoce od razu, może świątynia ich serca według Ciebie powinna być już ukształtowana – miłość małżonka dojrzała, decyzje zawsze trafne, wiara silna, dzieci zawsze chętne do modlitwy, posłuszne, skore do dobrych uczynków? Jak Ty sam przyczyniasz się do tego, aby Twoi najbliżsi wzrastali w miłości? Czy możesz im w jakiś konkretny sposób pomóc swoją postawą, słowem, zachętą, modlitwą, a może milczeniem, nie wtrącaniem się, uszanowaniem tajemnicy osobistej drogi Boga do czyjegoś serca.

3. Budowanie królestwa Bożego w rodzinach, relacjach, miejscu pracy to wielki zaszczyt i wspaniałe zadanie, które Bóg powierza Tobie i w którym Cię nie opuści. On jest w nas sprawcą i chcenia, i działania. Czy tak to postrzegasz? A może skupiasz się na swoim utrudzeniu w codzienności? Które Twoje troski przesłaniają Ci moc i radość Ewangelii? Jakie wydarzenie/spotkanie z ostatniego czasu dało Ci poczucie, że rzeczywiście oddałeś chwałę Bogu, że Jego królestwo na ziemi dzięki Tobie urosło. Jak się z tym czułeś?

4. Nasza wspólnota jest miejscem, w którym pragniemy szukać i znajdować Boga, w której wznosi się wiele pięknych budowli na chwałę Boga. Słowo napomina nas: „Niech każdy jednak baczy na to, jak buduje”. Przyjrzyj się swoim motywacjom do służby we wspólnocie. Pomyśl o kilku ostatnio odbytych rozmowach z członkami wspólnoty, spotkaniach diakonii, w której posługujesz, ostatniej modlitwie uwielbienia? Czyjej chwały szukałeś? W którym momencie szukałeś chwały Boga, a w którym własnej? Co zrobiłeś dla własnego zadowolenia, a co z posłuszeństwa woli Bożej?

5. „Według danej mi łaski Bożej, jako roztropny budowniczy, położyłem fundament, ktoś inny zaś wznosi budynek.” Czy masz w sobie wolność co do tego, że nie wszystko musisz robić sam? Czy masz pokorę, aby oddać innym głos, czy może Twoje musi być jednak na wierzchu? Co pomaga Ci rozeznaczyć, do czego zaprasza Cię Bóg? I czy potrafisz się cieszyć, gdy Bóg obdarowuje Twojego brata lub siostrę z diakonii, grupki dzielenia? Kiedy ostatnio modliłeś się o dary duchowe dla swoich przyjaciół, zamiast dla siebie?

Rozmowa końcowa: Co usłyszałeś i co z tym zrobisz? Porozmawiaj z Jezusem, Twoim przyjacielem.

Odmów **Ojcze nasz**

Za św. Ignacym, **refleksję po medytacji** należy zapisać.